

ШТО ТАКОЕ НАТО?

На нашым сайце:
www.nato.int

Арганізацыя Паўночнаатлантычнага дагавору з'яўляецца адной з найбольш уплывовых міжнародных арганізацый у свеце. Гэта палітычны і ваенны саюз, які аб'ядноўвае 30 краін-членаў з Еўропы і Паўночнай Амерыкі.

Гэтыя краіны сустракаюцца для супрацоўніцтва ў галіне бяспекі і абароны. З гэтага пункту гледжання НАТА ўяўляе сабою ўнікальнае аб'яднальнае звязно паміж гэтымі двума кантынентамі па пытаннях супрацоўніцтва ў палітыцы і бяспецы.

АБАРОНА ЛЮДЗЕЙ

Часта мы як належнае ўспрымаем тое, што можам свабодна жыць у бяспечным і эканамічна стабільным асяроддзі. Галоўным элементам нашага дабрабыту з'яўляецца бяспека ва ўсіх галінах штодзённага жыцця.

СТВАРЭННЕ ПАРТНЁРСТВА

Наладжванне дыялога і супрацоўніцтва - надзвычай важная справа для мірных зносін і больш глыбокага паразумення на міжнародным узроўні.

НАТА дае краінам-членам і краінам-партнёрам унікальную магчымасць для кансультацый па пытаннях бяспекі, што спрыяе даверу, а ў перспектыве дапамагае пазбягаць канфліктаў.

Шляхам практычнага супрацоўніцтва і шматбаковых ініцыятываў краіны разам супрацьстаяць новым пагрозам бяспецы.

БАРАЦЬБА З НОВЫМІ ПАГРОЗАМІ

Са зменай характару пагроз мусяць мяняцца і метады захавання міра. НАТА пераарыентуе свае абарончыя магчымасці ў адпаведнасці з цяперашнімі пагрозамі. Арганізацыя адаптуе ўзброеныя сілы і развівае шматнацыянальныя падыходы да барацьбы супраць тэрарызма, дачыненняў з дзяржавамі, палітычная і сацыяльная абстаноўка ў якіх вельмі нестабільная, і іншых пагроз бяспецы, такіх, як зброя масавага знішчэння.

ПАБУДОВА МІРУ І СТАБІЛЬНАСЦІ

Выгодамі стабільнасці могуць адначасова карыстацца многія бакі. Вырашальна важна прынесці стабільнасць у рэгіёны, дзе напружанне нясе пагрозу бяспецы. Вось чаму НАТА ў супрацоўніцтве з іншымі міжнароднымі арганізацыямі іграе актыўную ролю ў аперацыях па ўрэгуляванні крызісаў.

ЧЫМ ЗАЙМАЕЦЦА НАТА?

НАТА лічыць сваім абавязкам абарону ўласных членаў палітычнымі і ваеннымі сродкамі. Арганізацыя таксама спрыяе кансультацыям і супрацоўніцтву з краінамі, што не з'яўляюцца членамі НАТА, па шырокім колае пытанняў бяспекі, такім, як рэформа абароны і захаванне міра.

Праз гэтыя абмеркаванні і партнёрскія сувязі НАТА робіць уклад у прадукіненне канфліктаў як у межах краін-членаў, так і па-за іх межамі.

Арганізацыя прапагандуе дэмакратычныя каштоўнасці і цвёрда трымаецца мірнага шляху вырашэння спрэчак. Калі

дыпламатычныя спробы не прыносяць поспеху, арганізацыя мае неабходныя ваенныя сродкі для ўрэгулявання крызісаў і міратворчых аперацый, якія можа прадпрымаць як самастойна, так і ў супрацоўніцтве з іншымі краінамі і міжнароднымі арганізацыямі.

НАТА мае таксама трэцяе вымярэнне, якое складаецца з дзейнасці у сферы надзвычайнага грамадзянскага планавання, што дапамагае саюзнікам і партнёрам пераадолюваць наступствы катастроф, а таксама прапагандаваць супрацоўніцтва ў галіне навукі і аховы навакольнага асяроддзя.

ЯКІМ ЧЫНАМ ДЗЕЙНІЧАЕ НАТА?

Кожная краіна-член арганізацыі мае пастаянную дэлегацыю ў палітычнай штаб-кватэры НАТА ў Бруселі. На яе чале стаіць пасол, які прадстаўляе свой урад у працэсе кансультацый і прыняцці Саюзам рашэнняў.

Паўночнаатлантычны Савет з'яўляецца ў структуры Арганізацыі найбольш важным палітычным органам з тых, што выпрацоўваюць рашэнні. Яна збіраецца на розных узроўнях, а на яе чале стаіць Генеральны сакратар НАТА, які дапамагае членам прысці да згоды па найважнейшых пытаннях. Усе рашэнні ў кожным з камітэтаў НАТА прымаюцца на падставе кансэнсуса. Такім чынам "рашэнне НАТА" – гэта выраз калектыўнае волі ўсіх краін-членаў.

НАТА мае вельмі няшмат уласных пастаянных узброенных сіл. Калі на аперацыю маецца

згода Паўночнаатлантычнага Савета, краіны-члены пасылаюць на гэтую аперацыю свае войскі на добраахвотнай аснове. Як толькі місія завершаная, гэтыя ўзброеныя сілы вяртаюцца ў свае краіны.

Каардынацыяй і правядзеннем гэтых аперацый займаецца структура ваеннага камандавання. Гэтая структура складаецца са штаб-кватэры і базаў, што знаходзяцца ў розных краінах-членах.

Штодзённая дзейнасць НАТА, грамадзянскія і ваенныя структуры Арганізацыі і праграмы інвеставання ў бяспеку фінансуюцца праз агульныя бюджэты, якія ствараюцца ўрадамі краін-членаў па ўзгодненай формуле размеркавання выдаткаў.

КРАІНЫ-ЧЛЕНЫ І КРАІНЫ-ПАРТНЁРЫ

Падпісанне Паўночнаатлантычнага Дагавору 4 красавіка 1949 г.

КРАІНЫ-ЧЛЕНЫ (+ ДАТА ЎВАХОДЖАННЯ)

Аб'яднанае Каралеўства - 1949	Нарвегія - 1949
Албанія - 2009	Нідэрланды - 1949
Балгарыя - 2004	Нямецчына - 1955
Бельгія - 1949	Партугалія - 1949
Венгрыя - 1999	Паўночная Македонія - 2020
Грэцыя - 1952	Польшча - 1999
Данія - 1949	Румынія - 2004
Злучаныя Штаты - 1949	Славакія - 2004
Ісландыя - 1949	Славенія - 2004
Іспанія - 1982	Турцыя - 1952
Італія - 1949	Францыя - 1949
Канада - 1949	Харватыя - 2009
Латвія - 2004	Чарнагорыя - 2017
Літва - 2004	Чэская Рэспубліка - 1999
Люксембург - 1949	Эстонія - 2004

КРАІНЫ "ПАРТНЁРСТВА ДЗЕЛЯ МІРУ" (ПДМ)

Азербайджан
Арменія
Аўстрыя
Беларусь
Боснія і Герцагавіна
Грузія
Ірландыя
Казахстан
Кіргізія
Малдова

ПАРТНЁРЫ ПА МІЖЗЕМНАМОРСКИМ ДЫЯЛОГУ

Алжыр
Егіпет
Іарданія
Ізраіль

Мальта
Расія
Сербія
Таджыкістан
Туркменістан
Узбекістан
Украіна
Фінляндыя
Швейцарыя
Швецыя

КРАІНЫ СТАМБУЛЬСКОЙ ІНІцыятывы СУПРАЦОЎНІЦТВА (СІС)

Аб'яднаныя Арабскія Эміраты
Бахрэйн
Катар
Кувейт

ПАРТНЁРЫ ў СВЕЦЕ

Аўганістан
Аўстралія
Ірак
Калумбія
Манголія
Новая Зеландыя
Пакістан
Рэспубліка Карэя
Японія